

(afbeeldingen en programma lezingen en excursies ontbreken)

- De laatste - Geert Timmermans
- Uitnodiging algemene ledenvergadering - Geert Timmermans & Finette van der Heide
- Oproep - Finette van der Heide
- Jaarverslag 2005 KNNV, afdeling Amsterdam - Finette van der Heide
- Jaarverslag Mossenwerkgroep- Ad C. Bouman
- Jaarverslag Excursies - Gerritje Nuisker
- Jaarverslag Ledenadministratie - Mia Verberne
- Jaarverslag Hydrobiologische Werkgroep - Ria Hoogendijk
- Jaarverslag Planten- en Paddenstoelenwerkgroep - Ger van Zanen
- Jaarverslag Paddenwerkgroep voor Microscopie - Ger van Zanen
- Wilgenzaailingen verwijderen op de Hoeckelingsedam - Tobias Woldendorp
- Flora determinatiecursus - Nobert Daemen
- Aanbieding boek: Het Amsterdamse Bos natuur dichtbij de stad - Geert Timmermans
- Tuinlieden gezocht voor Wester-Amstel - Finette van der Heide
- Excursie in wijds Waterland - F. vd Feen
- Paardenkastanjemineermot en de Kastanjebloedingsziekte (deel 2) - Geert Timmermans
- Waarnemingen
- Persberichten Amsterdamse Bos

DE LAATSTE

Bij de laatste hoort ook altijd een eerste. De eerste nieuwjaarswens was tien jaar geleden en altijd met veel plezier geschreven. Ik stop ermee want dat is natuurlijk verbonden met de laatste. Tien jaar voorzitterschap is genoeg en tien jaar is een mooie periode.

In tien jaar tijd is er op natuurgebied in Amsterdam veel veranderd. Soorten zijn gekomen en verdwenen. De vos, zo lijkt het, heeft nu definitief de stadsrand veroverd en de halsbandparkiet de stadsparken. De slechtvalk broedt in een nestkast geplaatst in een van schoorstenen van de Centrale Hemweg en jaagt op duiven en het broedsucces van de sperwer lijkt in Amsterdam over zijn hoogtepunt heen te zijn. Met wisselend succes broedt de ooievaar vanaf 2001 in park Frankendael. De huismus en spreeuw hebben het als broedvogel steeds moeilijker. Daarentegen is het broedsucces van de ijsvogel nog nooit zo groot geweest. Planten en insecten uit zuidelijke streken rukken op en nieuwe soorten worden gevonden en andere zijn verdwenen.

Ik heb tien jaar lang uw voorzitter mogen zijn en wil u daarvoor bedanken. Ik heb veel geleerd, veel meegemaakt en plezier gehad. Inspiratie gegeven maar vooral gekregen en dat altijd samen met anderen. Een vereniging trek je niet in je eentje dat doe je samen met het bestuur, de redactie van Blaadje, de werkgroepen, de personen die ervoor zorgen dat er lezingen en excursies komen, dat er een verslag wordt geschreven, natuuronderzoek wordt gedaan, kennis gedeeld en wordt

uitgedragen, personen, die de inhoud van een lezing, cursus of een excursie verzorgen, ergens enthousiast voor zijn en initiatieven willen nemen en natuurlijk de leden. Want zonder leden, geen KNNV afdeling Amsterdam.

Maar de basis voor de vereniging en dat hebben onze oprichters in 1901 zeer goed begrepen, is de passie en hartstocht voor de natuur. Zonder passie en hartstocht, geen eeuwfeest, geen leden en ereleden, geen statuten, geen schenkingen, geen Wilde Stad, geen 25 jaar Blaadje, geen Fladderiep, geen KNNV-postzegels, geen Heimans-plaquette, geen koffie en thee bij de lezingen, geen excursies, geen waarnemingsprojecten, geen website, geen lezingen, geen Vogelen in Amsterdam, geen inventarisaties, geen cursussen, geen werkgroepen, geen werkgroepeliders, geen ledenadministratie, geen bestuur, geen gezelligheid en inzet, GEEN VERENIGING!

De natuur inspireert en geeft de ruimte om elkaar te ontmoeten en te verenigen, ook in 2006 en al die jaren daarna. Ik zal u blijven ontmoeten in het veld, op excursies en tijdens de lezingen, via de website of in een werkgroep, niet meer als voorzitter maar als lid.

Dit is mijn laatste: en ook nu wens ik mede namens het bestuur alle leden van de KNNV, afdeling Amsterdam een mooi en gelukkig nieuwjaar toe; een jaar van gezondheid, voorspoed, mooie natuurbelevingen, natuurplezier en een inspirerend verenigingsleven.

Geert Timmermans (voorzitter)

UITNODIGING ALGEMENE LEDENVERGADERING

Het bestuur nodigt hierbij alle leden van de afdeling Amsterdam uit voor de algemene ledenvergadering. Deze wordt gehouden op: ZATERDAG 4 MAART 2006, AANVANG OM 19.30 UUR, zaal open vanaf 19.00 uur
Adres NIVON-centrum, Linnaeushof 6-b (is precies op de hoek met de Middenweg).

Te bereiken met lijn 9 en bus 59: uitstappen halte Hogeweg.
Koffie en thee zijn gratis.

AGENDA

1. Opening door de voorzitter.
2. Ingekomen stukken en mededelingen.
3. Verslag van de Algemene Ledenvergadering van 5 maart 2005 (gepubliceerd in Blaadje 2005/2).
4. Bespreking diverse jaarverslagen over 2005 (gepubliceerd in Blaadje 2006/1).
5. Jaarrekening en balans over 2005, verslag van de kascommissie over 2005 en de begroting over 2006 (gepubliceerd in Blaadje 2006/1).
6. Verkiezing kascommissie.

Toelichting: Lex Dop is aftredend. Wendy Bach Kolling heeft zich bereid verklaard als lid aan te treden. Het bestuur verzoekt de vergadering Wendy Bach Kolling als lid van de kascommissie te verkiezen (tot 1 maart 2008).

7. Verkiezing van het bestuur.

Toelichting:

Nico Schonewille is aftredend per 4 maart 2006; hij stelt zich herkiesbaar en het bestuur verzoekt de vergadering hem als bestuurslid te herverkiezen tot 6 maart 2010.

Gerritje Nuisker heeft te kennen gegeven na zeven jaar als contactpersoon voor de

excursies & lezingen en zes jaar als bestuurslid af te treden.

Cora Bruin en Karin Wijnkoop stellen zich als bestuurslid kandidaat; het bestuur verzoekt de vergadering hen als bestuurslid te verkiezen tot 6 maart 2010.

Namen van tegenkandidaten kunnen schriftelijk bij de secretaris worden gemeld tot 12 februari 2006.

8. Verkiezing van de voorzitter

Geert Timmermans heeft te kennen gegeven na tien jaar als voorzitter en bestuurslid af te treden.

Finette van der Heide heeft te kennen gegeven zich als voorzitter verkiesbaar te stellen en het bestuur verzoekt de vergadering haar als voorzitter te verkiezen tot 6 maart 2010.

Namen van tegenkandidaten met inlevering van minimaal twintig ondersteunde handtekeningen van leden kunnen schriftelijk bij de secretaris worden gemeld tot 12 februari 2006.

9. Verkiezing van een afgevaardigde en een plaatsvervangende afgevaardigde voor de Vertegenwoordigende Vergadering van de KNNV op 22 april 2006.

Toelichting: het bestuur verzoekt de vergadering Finette van der Heide te verkiezen als afgevaardigde en Lida den Ouden als plaatsvervangende afgevaardigde.

10. Rondvraag.

11. Sluiting.

Na de vergadering en de pauze verzorgt Ronald van Weeren (Artis fotograaf) in het kader van 'leden voor leden' een dialezing.

Namens het bestuur,

Geert Timmermans (voorzitter) & Finette van der Heide (secretaris)

OPROEP!

Zoals u in de uitnodiging voor de Algemene Ledenvergadering hebt kunnen lezen vertrekken er dit jaar twee belangrijke bestuursleden: onze voorzitter Geert Timmermans en onze activiteiten coördinatrice Gerritje Nuisker. Gelukkig hebben we al twee leden bereid gevonden ons bestuur te versterken: Karin Wijnkoop als activiteitencoördinatrice en Carla Bruin als gewestelijk vertegenwoordiger en natuurbeschermingssecretaris. Dit uiteraard onder voorbehoud dat de algemene ledenvergadering hiermee akkoord gaat.

We zijn echter nog steeds niet geheel op sterkte. Daarom opnieuw een oproep om u kandidaat te stellen voor het bestuur van de KNNV Amsterdam. We zijn een goed lopende vereniging met veel activiteiten, het bestuur is een gezellige groep mensen die heel prettig samenwerkt. We hebben ongeveer eens per zes weken Ã twee maanden een animerende bijeenkomst. We zijn vooral op zoek naar iemand die secretaris wil worden. Deze functie is leuk, omdat je het best op de hoogte bent van wat er allemaal in het bestuur en in de vereniging omgaat.

Als u er wat voor voelt neem dan contact op met Finette van der Heide, tel 020-642 21 84 of e-mail Finette@zonnet.nl

Finette van der Heide

JAARVERSLAG 2005 KNNV, AFDELING AMSTERDAM

In het jaar 2005 is het KNNV-bestuur van de afdeling Amsterdam weer flink actief geweest. We hebben zeven keer een bestuursvergadering gehouden. Daarnaast is op 5 maart de jaarlijkse ledenvergadering georganiseerd. Op deze vergadering is aan onze koffie- en theeverzorgster Riet Vogel, op wie we al vijftien jaar kunnen rekenen, de KNNV-speld uitgereikt door onze voorzitter Geert Timmermans. Aansluitend vertoonde Thea Dammen een enthousiasmerende film over bewonersparticipatie bij het groen in de Pijp.

Nieuw was de nieuwjaarsreceptie op 22 januari. Deze is in het Amstelpark gehouden, in het gebouw van de IVN. De werkgroepen presenteerden zich met informatiepanelen en onderzoeks- en verzamelmateriaal. Er was een boeiende lezing van Martin Melchers, men kon een bomen- of een vogelexcursie door het park maken, gegeven door respectievelijk Hans Kaljee en Evert Pellenkroft. In het gebouwtje werden fraaie natuurdia's vertoond en er waren drank en hapjes te krijgen. Het was een goed begin van het nieuwe jaar en we hebben dan ook besloten het voortaan te herhalen.

Veel actieve leden hebben ons geholpen: als excursieleider, als lezingengever en als doorgever van veldbiologische waarnemingen. De winter 2004-2005 was zacht (tot het in maart enorm begon te sneeuwen!) en de extreem vroege bloei van sneeuwkllokjes, winterakonietjes en speenkruid viel onze leden op. Verder vallen de regelmatige waarnemingen van ijsvogels op, vossen en eekhoorntjes worden in de stad gezien, en de mussen lijken helaas nog steeds af te nemen. Op IJburg worden interessante waarnemingen gedaan, zoals de groep van 62 sneeuwgorzen die Evert Pellenkroft daar in januari zag.

Er was weer een interessant excursie- en lezingenprogramma, door Gerritje Nuisker in elkaar gezet. De lezingen werden gegeven op een nieuwe plek; het Nivon-centrum op de Linnaeushof 6-B, op de hoek met de Middenweg. We zijn erg tevreden met dit mooie zaaltje.

We hebben, dankzij een gulle gift van ons lid Albert van Dijk, ook een nieuw hulpmiddel bij de lezingen: een beamer, waarmee op de computer gemaakte presentaties op dia-formaat vertoond kunnen worden.

De lezingen waren stuk voor stuk interessant, maar volgens mijn mede-bestuursleden spande de mini-cursus over bladmineerders door Willem Ellis de kroon. Het is jammer dat er maar vier deelnemers aan de bijbehorende excursie waren. Ik was zelf helaas ook verhinderd en hoop dat Willem dit ooit nog eens wil doen.

Ook de werkgroepen zijn actief geweest. Eind 2005 is een nieuwe, zesde werkgroep opgericht: de werkgroep Slakken. Dit naar aanleiding van het door de landelijke KNNV uitgeroepen slakkenjaar 2005 en de mini-cursus slakken die in dat kader gegeven is door Tello Neckheim.

De website is regelmatig geactualiseerd, al had onze Webmaster, Geert Timmermans, problemen met zijn computer, die het geheel af liet weten. In november is hij met een nieuwe computer en frisse moed weer aan de slag gegaan. Blaadje was dit jaar zeer lezenswaardig, we hopen dat alle inzenders van kopij dit

met hetzelfde enthousiasme blijven doen en roepen iedereen op zijn praktische of theoretische natuur-ervaringen op papier te zetten en in te sturen!

Het bestuur is dit jaar in de bres gesprongen voor bedreigde natuur in de omgeving van Amsterdam. Zo hebben we de actie van Jan Timmer tegen de kapvergunning voor het KNSF-terrein, de voormalige kruifabriek, bij Muiden ondertekend. De kapvergunning is (voorlopig) niet verleend.

Daarnaast is een protestactie van Milieucentrum Amsterdam tegen de Westrandweg ondertekend.

Tenslotte nog het ledental: verderop in dit Blaadje staat het verslag van Mia Verberne, die de administratie verzorgt. Tegenover een verlies van 56 leden staan 41 nieuwe leden. Dit is een achteruitgang, maar onder de 56 opzeggers waren een aantal wanbetalers, die soms al meerdere jaren niet betaald hadden en die we dit jaar actief hebben benaderd. Per saldo blijft het aantal leden van de afdeling Amsterdam constant. Het schommelt al jaren rond de 450 (eind 2005: 457). We zijn erg blij met het werk dat Mia Verberne verzet en bedanken haar er dan ook hartelijk voor!

Namens het bestuur, Finette van der Heide

JAARVERSLAG VAN DE MOSSENWERKGROEP

Evenals voorgaande jaren kwamen de leden van de mossenwerkgroep ook dit jaar weer 1 maal per maand op de woensdagavond bijeen in het biologielokaal van het Cartesius Lyceum. Dit met uitzondering van de maanden juli en augustus.

Op de werkavonden werden de mossen gedetermineerd dan wel gecontroleerd die door de leden tijdens privé-excursies in binnen- en buitenland verzameld waren.

De mossenwerkgroep zelf organiseert geen excursies, maar de leden kunnen deelnemen aan één of meer excursies die door de landelijke werkgroep georganiseerd worden. Het gaat dan om enkele meerdaagse excursies en een aantal eendagsexcursies die deels juist bedoeld zijn om beginners op weg te helpen in de mossenstudie.

Op de werkavonden waren meestal 4 – 5 leden aanwezig.

Ad C. Bouman

JAARVERSLAG EXCURSIES 2005

Met gelijke e-mail heb ik voor de 26e en allerlaatste keer de door mij gecoördineerde activiteiten tot en met mei/juni 2006 doorgegeven aan de redactie van Blaadje. De eerste jaren ging dat per post, toen per floppy en de laatste jaren per mail. Alle teksten zijn altijd keurig nagekeken op type- en taalfouten door Mia Verberne. Mia: veel dank hiervoor.

Het jaar begon goed met veel interesse voor onze Open Middag met nieuwjaarsreceptie voor de leden. Bij de lezing van Martin Melchers was het zaaltje overvol en Hans Kaljee werd bij zijn excursie door het Amstelpark ondersteund door Evert Pellenkoft, die een vogelexcursie inlaste, totaal 50 deelnemers.

Nieuw waren de mini-excursies van Ria Simon, die zeer gewaardeerd worden. De lezingen zijn goed bezocht. De minicursussen wat minder, maar die waren in 2005 erg specialistisch. Als er genoeg interesse is, komt er n.a.v. de minicursus Slakken van Tello Neckheim een Amsterdamse KNNV-werkgroep Slakken.

De Floron-avond viel wat tegen omdat Ton Denters met vakantie was. Valentijn ten

Hope gaf een overzicht met veel grafieken over varens, de plaatsvervangster van Ton was haar tekst vergeten mee te nemen, deze lezing kwam niet erg uit de verf. Voor de busexcursies was genoeg belangstelling, ook van de Haarlemmers. De gids van de korte excursie in de Loonse en Drunense Duinen was een viezerik met rare praatjes en moppen. Het IVN-Brabant, die de excursie verzorgt voor heel Brabant, hebben wij hierover aangesproken. Het betaalde ogenblikkelijk de kosten voor deze excursie aan ons terug en ging een gesprek aan met de betreffende gids, die daarna op non-actief is gezet. (Volgens Nel Ypenburg gaf hij ook de verkeerde info over paddestoelen, zij was al bang dat half Brabant zou worden vergiftigd).

De nieuwe opstapplek, het busstation bij station Zuid/WTC is een hele verbetering. Bij Station Sloterdijk staan we niet meer voor het station maar rechts beneden. Dat is de enige plek waar bussen mogen stoppen.

We hebben ook weer geleerd dat twee activiteiten op één dag geen succes is: men koos voor de excursie Stadse Planten van Ton Denters in oktober en zo was onze Evert aan het struinen in de duinen met slechts twee leden. Ria en Peter trotseerden als altijd weer en wind en zo kon er altijd gewandeld worden, ook in de koude gure wintermaanden. Ria kwam eind november zelfs nog 30 soorten paddenstoelen tegen in het Amsterdamse Bos.

Het was een goed jaar. Zoals alle voorgaande jaren. Het was een actieve, stimulerende en waardevolle tijd voor mij; ook het invoeren van de minicursussen, naar het idee van John Reijnders gaf extra veel voldoening. Ik dank lezing- cursus- en excursiegevers voor alle activiteiten en vriendschap en ook de leden, die in het volste vertrouwen van het programma gebruik maakten.

Gerritje Nuisker

JAARVERSLAG LEDENADMINISTRATIE 2005

Ook dit jaar is er weer gewerkt aan achterstallig onderhoud. De ledenlijst bleek nog een aantal obscure leden te bevatten, die na grondig onderzoek verwijderd moesten worden uit het bestand. Met dat opsporingswerk hebben behalve de ledenadministratrice ook alle bestuursleden zich ijverig beziggehouden. Een aantal niet- of wanbetalers bleek zich niet bewust te zijn van hun verzuim en betaalde alsnog min of meer graag het achterstallige bedrag. Andere leden waren door verhuizing onvindbaar geworden, en weer andere waren niet meer bereid of in staat lid te blijven. Het gaat hier dus om leden die al enige jaren hun contributie vergeten waren. Het bleek soms wel de moeite waard de mensen aan de betalingsafpraak te herinneren en het bestuur heeft penningmeester en ledenadministratrice dan ook verzocht per kwartaal met elkaar overleg te plegen over de stand van zaken voor wat betreft de contributie-inning en bij trage betaling te reageren bij de betreffende leden. De samenwerking met de landelijke ledenadministratie en de landelijk penningmeester, die ook over het ledenbestand waakt, is prettig en efficiënt. Er waren 24 leden die uit het bestand verwijderd werden, en 32 leden die keurig reglementair opzegden. Van die laatste groep de meeste met dank voor wat hun bij de KNNV geboden was, en vaak met enige spijt omdat zij om verschillende redenen niet meer actief mee konden doen, of om financiële redenen nieuwe keuzes moesten maken. Hiertegenover staat dat 41 nieuwe leden zich aanmeldden, hetgeen het verlies niet helemaal goed maakte, maar toch een teken is dat we voor een redelijk aantal mensen interessant zijn. Ons ledental bedraagt op dit moment, begin 2006, 457 leden, waarvan 43 huisgenootleden en 4 ereleden.

De ledenadministratrice heeft het afgelopen jaar ook driemaal voor het verzenden

van Blaadjie naar de leden zorg gedragen. De voorzitter heeft een bevriende relatie gevraagd haar daarvoor de beginselen van het adresstickeren per computer bij te brengen, hetgeen die vriendelijk, geduldig en deskundig gedaan heeft. Dank Diane! Het vervoer naar het postkantoor werd gedaan door de voorzitter en Marianne Kits van Heijningen. Het contact met de redactie en de drukker verliep vlekkeloos.

Mia Verberne

JAARVERSLAG 2005 HYDROBIOLOGISCHE WERKGROEP

We houden ons bezig met het Natuurgebied Klarenbeek. Daar wordt regelmatig gemonsterd. Op bewegende micro-organismen door een van de leden, Wim van Raamsdonk, zelfs elke 14 dagen en er zijn daarvan DVD's gemaakt. Wim heeft ook een DVD samengesteld van het natuurgebied als geheel.

We deden mee aan de KNNV-inventarisatiedag in het gebied. De groep droeg bij aan de presentatiedag van Natuurvereniging De Ruige Hof op de Open dag van de Schooltuinen in Zuidoost.

Helaas konden we niet aanwezig zijn op de Open dag van het AMC.

In 2005 kwam de groep een paar keer bijeen.

We hebben vanwege de veelomvattendheid van hydrobiologie een taakverdeling opgesteld en

in de loop van 2006 komen we weer bij elkaar om de voortgang te bespreken.

Ria Hoogendijk

JAARVERSLAG 2005 PLANTEN- EN PADDENSTOELENWERKGROEP

De werkgroep kwam in totaal 17 maal bijeen, 7 maal in het voorjaar (maart - juni) in de IPABO-school aan de Jan Tooropstraat 136, 3 maal ten huize van Gerard en Henny Vriens (juli), 3 maal in het veld (augustus, De Wiedijk) en 8 maal in de herfst (september - december) weer in de IPABO-school.

De werkgroepavonden werden zoals gewoonlijk besteed aan demonstratie en determinatie van planten- en paddenstoelenmateriaal, waarvan in het voorjaar grotendeels planten en in het najaar overwegend paddenstoelen op tafel gebracht werden. Binoculair en flora's waren altijd aanwezig, zodat de determinatie van planten bijna altijd een probleemloos resultaat opleverden. Met paddenstoelen was dat moeilijker, zeker als ze alleen microscopisch op naam gebracht konden worden. In dat geval werden ze meegenomen naar huis (hetzij door ondergetekende, hetzij door de verzamelaar met een tip waarnaar microscopisch gekeken moest worden) en aldaar gedetermineerd.

De jaarlijkse orchideeëntellingen aan de Amstelveense Poel waren in principe gepland voor 13 juni (Rietorchis) en 20 juni (Welriekende nachtorchis); ze zijn inderdaad op deze dagen gehouden door de plantenwerkgroep, maar wel met enige beperkingen en enkele aanvullingen van andere dagen. Namelijk vanaf de late herfst 2004 waren de 'binnenlanden' niet meer volledig toegankelijk geworden omdat de beheerende dienst ons geen brug of plank meer verstrekke wegens werkzaamheden in de vorm van afplaggen, sloten uitdiepen enz. Alleen de oeverpercelen konden we dus nog inspecteren. Anderzijds zijn deze oeverpercelen, althans gedeeltelijk, vóór de Rietorchistelling al twee keer eerder geïnventariseerd, waarbij uiteraard ook de orchideeën geteld zijn. Vijf leden van de plantenwerkgroep hebben namelijk naast het Poel-project ook een kilometerhok voor Floron op zich genomen; dit kilometerhok ligt 'toevallig' gedeeltelijk bij de Amstelveense Poel en dat betreft de percelen 9406 t/m 9423. De oogst is

geworden: 881 Rietorchissen en slechts 35 Nachtorchissen. De Rietorchis groeit grotendeels op de oeverpercelen en in mindere mate op de binnenlanden; 881, nauwelijks minder dan 928 in 2004, is dus een redelijke oogst; de Nachtorchis is van 35 in 2005 nog verder achteruitgegaan van 53 in 2004 en 136 in 2003: de klap was gegeven in 2004 tussen de Rietorchis- en de Nachtorchis-telling, waarmee de binnenlanden onbereikbaar werden.

Waarnemingen over de soorten van de moerasflora (uit de geselecteerde lijst van 31 soorten, de zgn. Carex-inspectie) tijdens de orchideeëntellingen zijn ook ingeschreven; een aparte inspectie daarover is dit jaar, evenmin als in 2004, niet gehouden. Er zijn wel weer twee uitvoerige inventarisaties op paddenstoelen uitgevoerd bij de Poel, gecombineerd door beide werkgroepen, versterkt met enkele leden van een Amstelveense paddenstoelenwerkgroep; zie overigens Jaarverslag Paddenstoelenwerkgroep voor microscopie.

Voor het zeventiende jaar is onderzoek aan de wilde flora in kilometerhokken voor Floron uitgevoerd, hetzij als volledige inventarisatie, hetzij als monitoren van aangewezen plantensoorten. Vaak namen groepjes van werkgroepleden samen een of meer kilometerhokken op zich (zie ook hierboven: o.a. bij de Amstelveense Poel). In het voorjaar bij een KNNV-bijeenkomst konden werkgroepleden hun nieuwe kilometerhokken uitkiezen en op 15 november kwam Norbert Daemen, districtcoördinator, bij de werkgroepavond in de school om de streeplijsten te bespreken en in te nemen.

Op 22 januari in het Amstelpark, waarvoor de KNNV afd. Amsterdam een bijeenkomst georganiseerd heeft voor alle werkgroepen plus publiek, is ook de Planten- en paddenstoelen-werkgroep vertegenwoordigd.

Activiteiten die zijdelings iets te maken hadden met deze werkgroep waren: 11 juni een cursus over schijngrassen CCFV (o.a. Carex) bij Schothorst bij Amersfoort en 26 juni een excursie voor publiek bij de Noordelijke Oeverlanden (Amsterdam), waarbij vooral naar grassen en schijngrassen gekeken werd.

Op de laatste werkgroepavond van het jaar in de school werden traditioneel dia's vertoond. Gerard Vriens heeft een selectie van Nederlandse beelden meegenomen en Ger van Zanen vertoonde Amsterdamse straatplanten, enkele viervoeters van de Oeverlanden en vooral planten en landschappen van een Zwitserse KNNV-reis. Deze beide series lichtbeelden zijn vertoond met de bekende projector. Verder heeft An Westerweel nog een fraaie serie naar voren gebracht in de vorm van "foto's", opgeslagen op digitale camera en vertoond met behulp van haar laptop en van de, van de afdeling geleende, beamer.

Het biologielokaal kon, evenals in 2004, van 19.00 tot 21.30 uur op dinsdagavonden gebruikt worden. De ledenlijst is in 2005 aangevuld met 2 personen en kon dus op 31 december 2005 afgesloten worden met 25 werkgroepleden. De deelname per uiting kwam echter niet verder dan gemiddeld 12 tot 15 personen.

Ger van Zanen

JAARVERSLAG 2005 PADDENSTOELENWERKGROEP VOOR MICROSCOPIE

De werkgroep kwam dit jaar 10 maal bijeen, vier maal in het voorjaar (april – juni) afwisselend bij Lida den Ouden en Ger van Zanen en zes maal in de herfst (augustus – november) en toen weer zoals gewoonlijk ten huize van Nel Ypenburg.

Over uitzonderlijke weersomstandigheden was nauwelijks iets de moeite waard om te vermelden, hoogstens een wat late winterperiode van drie weken in eind februari

en begin maart; overigens waren droge en natte en ook warme en koele periodes afwisselend aanwezig.

Ondanks de onbereikbaarheid van de binnenlanden bij de Amstelveense Poel, veroorzaakt door de werkzaamheden van de Dienst (zie ook jaarverslag 2005 plantenwerkgroep) hebben we toch aan het eind een jaarlijst van 91 paddenstoelensoorten kunnen opschrijven; weliswaar minder dan 123 van 2004, maar in vergelijking met nog oudere jaren toch een matig tot redelijke oogst. Dit werk is uitgevoerd grotendeels bij de twee grote inventarisaties op 10 oktober en 14 november door de gecombineerde werkgroepen aangevuld met enkele Amstelveense IVN-ers. Onze bijzondere Veenmosbundelzwam (*Pholiota henningsii*) en de Bruinschubbige gordijnzwam (*Cortinarius pholideus*), beide Rode-Lijst-soorten, waren echter afwezig, want zijn alleen in de binnenlanden bekend. Het Plooiwieswaaiertje (*Plicaturopsis crispa*), eveneens op de Rode Lijst, is wel waargenomen op twee percelen, maar dat waren dan oeverpercelen. Ledenlijst is dit jaar niet gewijzigd, dat betekent 9 werkgroepleden en een redelijk percentage maar geen 100% per uiting.

Ger van Zanen

WILGENZAAILINGEN VERWIJDEREN OP DE HOECKELINGSSEDAM

Welgeteld vier KNNV-ers stonden op 14 januari met 55 vrijwilligers uit de gelederen van de afdeling Bescherming van de vogelwerkgroep Amsterdam in linie opgesteld. Het was oostenwind, met temperaturen net boven het vriespunt, maar de zon bleef de hele dag juichen en eigenlijk, eigenlijk was het een aangename winterdag om je in te zetten voor een speciale vorm van natuurbehoud.

Wat het speciale ervan was? Nou ja, met zijn negenenvijftigen hebben we in een uurtje of zes 25.000- 30.000 vitale wilgen de levenssappen ontnomen (bron: Amsterdams Stadsblad 17 januari 2006). Met vogelaars lukt zo'n opgave nog wel, met zestig KNNV'ers zou zo'n missie nooit gelukt zijn. Daar zou teveel -al dan niet op locatie- gediscussieerd worden over de wenselijkheid van menselijk ingrijpen. Want "brede" natuurvorsers zien het liefst, dat de mens zich verre houdt van beheeracties. En gaan al helemaal niet plukken en rooien om een subgroep van organismen te helpen overleven.

Maar volgens de organisatie (SBB en de afdeling Bescherming van de Vogelwerkgroep) mo^ost het simpelweg om te zorgen dat het kunstmatige eiland, opgespoten aan het begin van dit millennium ook in de toekomst een interessant broedgebied zou blijven voor soorten als dwergstern, bontbekplevier, zwartkopmeeuw en als rustgebied voor pleisteraars als reuzenstern en brandgans kunnen blijven fungeren.

De Hoeckelingsedam (bij niet-Durgerdammers circuleert de naam Kinseldam ook nog wel eens) is een eiland dat destijds in het kader van een regeling voor natuurcompensatie voor het ontwikkelen van het stedenbouwkundig plan voor IJburg is aangelegd en sedertdien een groot succes is bij pioniers op het gebied van fauna en flora. (Noot 1: Ooit is er een dorp voor de kunst bij Durgerdam gepland, dat de werktitel Kinseldam meekreeg, dus je begrijpt dat deze benaming erg gevoelig ligt bij Durgerdammers.)

Om 09.00 uur verzamelden we bij de parkeerplaats aan de voet van de windmolen bij IJdoorn, aan het noordelijke uiteinde van Durgerdam. Vandaar liepen we naar de sloep van Staatsbosbeheer, die ons in groepjes van acht naar het ca. zeventig meter verder gelegen eiland zou brengen.

Eenmaal daar aangekomen werd er al snel begonnen. Eerst nog een beetje structuurloos (een gemiddelde KNNV-er wil niet weten hoeveel pioniersvegetatie er met wortel en al werd uitgeroeid). Maar toen Ã©Ã©n keer Ton Pieters van SBB iedereen over had gezet en de officiÃ«le toelichting gaf werd de tomeloze energie adequater ingezet..

In linie werden de glimmend nu eens rode, dan weer groene wilgenzaailingen met wortel en al uitgetrokken. Zaaillingen van nog geen tien centimeter, oplichtend tussen de alsem en beekpunge werden met meer en meer geoefend oog opgespoord, maar ook enkele flinke loten werden met vereende krachten uit de door engelwortel bevolkte vlakte getrokken. En op hopen gegooid aan de waterlijn, alwaar ze een dag later opgehaald zouden worden om te worden vernietigd.

Het risico van vogelaars ergens bij betrekken is altijd dat de telescopen en kijkers overal mee naartoe genomen moeten worden. Daardoor loopt er altijd een substantieel van de deelnemers achter vermeende sneeuwgorzen, waterpiepers en bevestigde waarnemingen van brilduikers aan. Maar feit is dat tegen de tijd dat de erwtensoep per sloep arriveerde het leeuwendeel van het eiland wilgenvrij was. Na de pauze werd ook het minder begroeide zuidelijk deel onder handen genomen, maar tegen de klok van 15.00 was het toch wel gedaan met het ruim 2.00 kilometerlange en zo'n tweehonderdvijftig meter brede eiland.

Zelf zou ik wat minder rigoureuus met het verwijderen naar de rand van het IJmeer toe zijn, maar dat zal er mee te maken dat ik net als mederedactielid Fons Bongers en voorzitter Geert Timmermans een landschapsarchitectonische achtergrond heb. Een enkele doorgeschoten wilg op leeftijd is immers altijd leuk voor een verdwaalde buidelmees of visarend. Maar dat is denken op lange termijn en niet iedereen gegund.

Opvallend was dat er bij de KNNV'ers, mijzelf inclusief toch wel behoefte was om de gaten, waar de breedwortelende wilgen uitgesleurd waren, weer netjes dicht te maken om het levermos weer aaneengesloten te krijgen en te doen of er eigenlijk niets was gebeurd.

Volgend jaar staan er weer 30.000 babywilgjes wilgen te juichen om getrokken te worden.

Tobias Woldendorp

FLORA DETERMINATIECURSUS BIJ IVN

Voorjaar 2006 organiseert het IVN een determinatiecursus aan de Hand van Heukel's flora van Nederland. Plaats is het IVN gebouwtje in het Amstelpark. Norbert Daemen verzorgt de cursus. De cursus start di 28mrt en eindigt di16 mei en sluit af met een excursie eind juni. Informatie vindt u binnenkort op de site van IVN Amsterdam en inhoudelijk op de site van www.arda-natuur.nl. De cursus is volledig aangepast op de nieuwe uitgave van Heukel's flora van Nederland.

De grassencursus is dit jaar in Zon Alom en start op woe 12 april en eindigt woe 17 mei, is van 19.30 tot 21.30...22.00. Cursus inclusief werkmap kost â, -90. Kijk voor opbouw en inhoud op pagina grassencursus. op www.arda-natuur.nl. Aanmelden bij Norbert Daemen zie onder contact en info op dezelfde site.

Norbert Daemen

AANBIEDING BOEK: HET AMSTERDAMS BOS, NATUUR DICHTBIJ DE STAD

Het Amsterdamse Bos is een belangrijk stedelijk recreatiegebied, maar het is ook

een natuurontwikkelingsproject avant la lettre. Een kaal en vlak poldergebied veranderde in een uitgestrekt bospark. Vrijwel vanaf het eerste begin hebben veldbiologen (en ook de KNNV) onderzocht hoe planten en dieren reageren op deze veranderingen.

In 1947, toen de beplanting ongeveer tien jaar oud was, verscheen onder redactie van Dick de Jonge het boek 'Het Amsterdamse Bos, van cultuursteppe tot bospark'. Zowel leden van de (K)NVV als NJN beschrijven in dit boek de flora en fauna van dit 'nieuwe' bosgebied.

In 2003 verscheen er een nieuw boek onder redactie van Dick de Jonge met de titel 'Het Amsterdams Bos, natuur dichtbij de stad'. Het boek beslaat 320 pagina's en geeft naast beschrijvingen over de hydrologie, het beheer, het ontstaan, het ontwerp en het gebruik een beschrijving van de vogels, zoogdieren, insecten, paddestoelen, planten, korstmossen en is rijk gelardeerd met kleurenfoto's en overzichtelijke tabellen. Ook nu hebben weer een groot aantal leden van de KNNV hun bijdragen verleend. Onder andere beschrijven Martin Melchers, Ton Denters, Remco Daalder, Hein Koningen, Ger van Zanen, Rob Chrispijn en nog vele andere specialisten de veranderingen op het gebied van flora en fauna.

Door het failliet van de uitgeverij is laatstgenoemd boek voor de leden van de KNNV zolang de voorraad strekt, tegen een zeer voordelige prijs verkrijgbaar door storting van € 13,- op gironummer 445744 van Dick de Jonge (071-3688709) te Noordwijk.

Geert Timmermans

TUINLIEDEN GEZOCHT VOOR WESTER-AMSTEL

Wester-Amstel is een 17e eeuwse buitenplaats aan de Amstel, de oudste en de middelste van de drie buitenplaatsen die bewaard zijn gebleven tussen Amsterdam en Ouderkerk. Ooit lag hier "Amstels lustwarande": een reeks van zestig buitenplaatsen van rijke Amsterdamse kooplieden en bestuurders. In de tweede helft van de achttiende eeuw stortte de Hollandse economie in en zijn veel buitenplaatsen gesloopt. De verstedelijking deed de rest de das om en nu zijn er nog slechts drie over, afgezien van de nieuwbouw met buitenplaatsachtige allure, die hier en daar in de laatste decennia is verrezen.

Wester-Amstel is particulier eigendom, maar de eigenaar had problemen met het onderhoud van het huis en het bijbehorende park van drie ha. Daarom heeft hij het geheel in 1990 voor een symbolisch bedrag dertig jaar in erfpacht uitgegeven aan Groengebied Amstelland, de intergemeentelijke instelling die zorg draagt voor beheer en inrichting van Amstelland. Het Groengebied heeft er voor gezorgd dat de buitenplaats gerestaureerd werd en houdt er sindsdien kantoor. Aangezien de restauratie met overheidsgeld is betaald (monumenten-subsidie en geld van het Groengebied zelf, afkomstig van gemeenten en provincie, allemaal belastinggeld dus) wilde het Groengebied dat het gebouw en park ook een publieke functie zouden vervullen. Die publieke functie wordt geheel verzorgd door de Stichting Vrienden van Wester-Amstel. De Vrienden organiseren exposities, concerten, literaire middagen en lezingen in het gebouw en 's zomers in het park. Daarnaast werken ze aan het park, ze hebben onder meer een warmoestuin (groente- en kruidentuin) en een stinzenplantentuin aangelegd. De Werkgroep Park werkt 's zaterdags van 10.00 tot 13.00 uur in het park van Wester-Amstel. Vrijwilligers die mee willen helpen zijn zeer welkom. Er is met name behoefte aan iemand die veel van tuinieren weet en die leiding kan geven aan de werkzaamheden. De stichting heeft een folder uitgegeven met nadere informatie, die op Wester-Amstel (Amsteldijk Noord 55, Amstelveen, tel.

020-4965656) verkrijgbaar is. Als u belangstelling voor de Werkgroep Park hebt wordt u verzocht te bellen met Els Cramer, 020-6442662.

Finette van der Heide

EXCURSIE IN WIJDS WATERLAND

Dat zagen we maar weer eens, toen we die zaterdag met Evert Pellenkoft al vroeg Waterland in trokken. Wij constateren al gauw dat er niks zit, maar als we dan in excursieverband wat langer stil staan bij een of ander landje, terwijl Evert verhaalt over zijn talloze belevenissen, blijken er toch wulpen te zien, of vliegt er zomaar ineens een watersnip over.

De zon kwam op toen we over de Schellingwouderbrug reden, eerst nog wat afgeschermd door de bomen, maar al gauw rijzend en het water een gouden glans gevend. Onze eerste stop is bij het landje aan het eind van de brug, waar alvast een informatiebord is geplaatst met een afbeelding van een ijsvogel. Er is een steile wand voor aangelegd, dus hij is er welkom.

Dan fietsend langs het open landje voor Durgerdam. Evert doet ons voor, hoe je goed de hoogspanningsdraden af moet speuren en de masten, waar zich een slechtvalk zou kunnen ophouden. Dan langs de kleurige dijkhuisjes in het zonnetje. Op de daken babbelen spreeuwen en in de tuinen kwetteren mussen. Hier hebben ze het nog naar hun zin. Auto's moeten zich af en toe tussen ons wanordelijke groepje van 9 vogelaars doorpersen.

Om de hoek voorbij het kerkje wijst Evert op het botenhuis rechts, waar zomers huiszwaluwen onder de dakrand nestelen.

Het gras op de dijk bij de IJdoornpolder is voorzien van een laagje wit. Op de slotjes ligt een dun laagje ijs. In de verte schreeuwt een waterral Gelukkig hebben we, door ervaring wijs geworden, een paar lagen aan: hemden, trui, fleecejack, thermo-onderbroek, zodat de kou ons niet deert, ook niet als we een uur stil moeten staan. In de plas tegenover de Kinseldam (Hoeckelingsdam) zien we de silhouetten van honderden dobberende eenden. Langzamerhand zien we in het tegenlicht dat het vooral smienten en kuifeenden zijn, maar al gauw worden ook wintertalingen opgemerkt en horen we opnieuw een waterral krijsen. Ze houden zich schuil in het riet. We horen het typische lage stemgeluid van krakeenden en de hogere tonen van wintertalingen. Drie grote zilverreigers vliegen over en later kruist een stormmeeuw hun pad.

Bij de camping verderop buitelen mussen door de heg en gaat een roodborst op een lantaarnpaal zitten. Op een paaltje langs het fietspad een putter. Evert heeft z'n telescoop opgezet, zodat we de Kinseldam af kunnen speuren. Er zitten veel kieviten, maar ook bonte strandlopertjes en als ze ineens allemaal opvliegen, weten we dat er iets dreigt: een slechtvalk verstoort de rust. Achter de camping zien we futen in winterkleed.

Verderop, vlak voor ons op het fietspad laat een vrouwtje rietgors zich uitgebreid zien, tot er van de andere kant een wielrijder nadert.

Zullen we weer verder gaan? We willen tenslotte naar de Gouwzee, maar telkens is er wel weer wat te zien of te horen. Zoals die geoorde fuut in het IJsselmeer. De luchten boven de verten zijn in talloze pasteltinten gepenseeld. Alle weilanden zijn bezet door grauwe ganzen, hier en daar wat kolganzen ertussen en soms een groepje brandganzen. Boven ons jagen watersnippen met hun lange snavels door de lucht.

Wat ligt Uitdam er sprookjesachtig bij in het morgenlicht!

Verderop wordt Wies getroffen door een lekke band. Gelukkig is ze er op voorbereid,

zodat ze ons na een tijdje weer inhaalt. Wij hebben inmiddels in een plasje drie vrouwtjes nonnetjes gezien. Nu staan we weer naar een veld grauwe ganzen te kijken. Erachter blijken ruim 40 wulpen te zitten en iemand ontdekt weer een watersnip met zijn bruinzwart gestreepte rug in een plasje en nog een. Over onze hoofden heen vliegt een grote zwerm fluiteenden, eh.. smienten.

In de verte kijken we een torenvalk op een paaltje op zijn bruine rug. Langs de oever van het IJsselmeer ziet een van onze vogelaars een roofvogel door het riet scheren, een smelleken? Het blijkt een vrouwtje sperwer te zijn.

In een volgende plas zien we bergeenden en wintertalingen, waarvan de groene spiegel bijna fluoresceert in de zon, net als de kop van de wilde woerd ernaast.

De horizon is voortdurend gevuld met vluchten ganzen.

Eindelijk bereiken we de Gouwzee, waar we al direct brilduikers zien en een middelste zaagbek. Aan de overkant vaart de stoomboot van Sinterklaas, die in Marken verwacht wordt.

Er drijven honderden tafeleenden in deze zee tussen Monnickendam en Volendam.

Aan de andere kant landen Kieviten en goudplevieren. Er zitten ook spreeuwen tussen. Eén van de gespote spreeuwen heeft witte vlekken en doet bijna aan een roze spreeuw denken. Je ziet dat wel vaker bij zwarte vogels, dat ze een lichte vorm van albinisme hebben

Evert doet op het fietspad voor hoe een goudplevier loopt, zodat we ze goed herkennen door de telescoop. Inmiddels komt het tegenlicht van die zijde.

Om een uur of één, na nog even gespeurd te hebben naar de krooneend, zakken we af richting Zuiderwoude. Op een paaltje zit een mooie bruine buizerd. Ook hier nog weer weilanden vol (voornamelijk grauwe) ganzen.

De voorhoede zet nu stevig de vaart erin, het is mooi geweest. Die mist dus mooi een zwerm kramsvogels in het veld, gespot door de achterhoede.

Als we richting pont fietsen gaat het wat regenen. Het was een schone ochtend!

F. v.d. Feen

PAARDENKASTANJEMINEERMOT EN DE KASTANJEBLOEDINGSZIEKTE (DEEL 2)

Op dit moment worden de paardenkastanjes (*Aesculus hippocastanum*) in Nederland (en Amsterdam) geteisterd door twee soorten plagen, een mineermot en een onbekende ziekte, de bloedingsziekte. Het tweede deel van dit artikel gaat in op deze bloedingsziekte, het eerste deel, in [Blaadje 2005/4](#), beschreef de mineermot.

KASTANJEBLOEDINGSZIEKTE

Het is tegenwoordig geen pretje om een paardenkastanje in Amsterdam te zijn. Vanaf 1999 wordt je al geplaagd door een motje van enkele millimeters, de kastanjemineermot (*Cameraria ohridella*) en of het nog niet genoeg is diende zich in 2002 voor het eerst in Nederland in de Haarlemmermeer een onbekende ziekte aan, de zogeheten kastanjebloedingsziekte. Sinds dat jaar grijpt deze als een epidemie om zich heen met rampzalige gevolgen door heel Nederland. Monumentale kastanjes zijn aangetast of zijn al gestorven. De mysterieuze ziekte maakt geen onderscheid tussen oude en jonge bomen.

Het beginstadium van de bloedingsziekte valt nauwelijks op. Alleen een geoefend oog ontdekt de kleine roestbruine vlekjes op de stam. Die bruine plekjes worden groter en gaan tranen. Dit heet het bloeden van de boom. De vloeistof die eerst

helder is, wordt donker en plakkerig. Op de bast blijven donkere roestbruine vlekken of strepen achter en de bast onder de bloedingen sterft af. Wanneer de baststerfte zich rondom voltrekt, worden de sapstromen onderbroken waardoor de boom uiteindelijk dood gaat. De ziekte heeft soms een snel verloop: een getroffen kastanje kan in drie maanden het loodje leggen. Maar meestal verloopt dit proces over een periode van twee of drie jaar.

De grootste aantallen zieke bomen staan in de provincies Zuid-Holland, Noord-Holland, Utrecht en Noord-Brabant. Van de ruim 6.000 exemplaren in Amsterdam waren er in 2005 tussen de 25% – 40% aangetast (zie tabel). In stadsdeel Amsterdam Noord staan de meest aangetaste bomen.

aantal bomen in Amsterdam	aantal ziek	licht	matig	zwaar
6000	1474	599	753	122

De witbloeiende paardenkastanjes zijn het meest aangetast. Maar ook de rode kastanje (*A. x carnea*), de rode pavia (*A. pavia*) en de gele pavia (*A. flava*) zijn gevoelig voor de ziekte. Overigens is de aantasting ook in Engeland, Duitsland, België, Frankrijk en Italië aangetroffen. De tamme kastanje (*Castanea sativa*) is niet gevoelig voor de bloedingsziekte.

Op dit moment wordt er op grote schaal in Nederland onderzoek gedaan naar de ziekteverwekker van de kastanjabloedingsziekte. Mogelijk is de bacterie (*Pseudomonas syringae*) de veroorzaker, maar zeker is dat nog niet. Uit de eerste infectieproeven blijkt dat bij het kunstmatig besmetten van een kastanje via snij- en kerfwonden met deze bacterie, de boom bloedingen en afgestorven plekken gaat vertonen die overeenkomen met de verschijnselen bij de bloedingsziekte. Verder onderzoek zal moeten aantonen of deze bacterie inderdaad de dader is.

Ook is onduidelijk hoe de bloedingsziekte zich zo snel over de kastanjes kan verspreiden. Onderzocht is of de kastanjemineermot en de koningsdopluis (*Pulvinaria regalis*) een rol spelen bij deze snelle verspreiding, zoals de grote iepenspintkever (*Scolytus scolytus*) en de kleine iepenspintkever (*S. multistriatus*) dat doen bij de iepziekte. De iepziekte is een ziekte onder iepen, veroorzaakt door de schimmels *Ophiostoma ulmi* en *O. novo-ulmi*.

Onderzoek heeft niet aangetoond dat dit bij de bloedingsziekte het geval is, zowel de onderzochte kastanjemineermotten als de koningsdopluisen droegen geen ziektekiemen bij zich die duiden op verspreiding. Wel is mogelijk dat als gevolg van de verminderde conditie (stress) door de grootschalige aantasting van de mineermot en de luis, de boom gevoeliger en vatbaarder is voor de bloedingsziekte.

Hoe het verder gaat aflopen is niet duidelijk. Het onderzoek wordt met vereende krachten voortgezet en zolang niet duidelijk is wat precies de oorzaak is kunnen er geen gerichte maatregelen genomen worden. Op dit moment is de 2e inventarisatieronde in Amsterdam achter de rug. Begin maart worden hiervan de resultaten bekend.

Laten we hopen dat er snel een antwoord komt. Want zeg nu zelf wat is Amsterdam

zonder Kastanjes!
Geert Timmermans

Literatuur: <http://www.kastanjeziekte.wur.nl/>

WAARNEMINGEN

Sjarifah Meyerman: Beverrat, 1E BEDRIJF

Op het volkstuinpark Rust en Vreugd aan de Paterslaan in Schellingwoude, is begin oktober 2005 een beverrat waargenomen. Dit ogenschijnlijk jonge dier, liet zich goed bekijken. De fraaie oranje bijteltanden waren goed te zien, grasstengels etend in de rand van de sloot. Na een kwartiertje verdween hij. Het dier is door verschillende personen waargenomen. **Beverrat, LAATSTE BEDRIJF**

De waarneming kreeg een vervolg. Zoals u in de navolgende waarnemingenlijst van Martin Melchers kunt zien, elders in deze rubriek, is op exact dezelfde plaats een dood dier waargenomen. Dat is geen goede voorstelling van zaken. Het levende dier van Rust en Vreugd is namelijk gedood door een of andere stoere man, met een overdadige neiging tot rechtvaardigheid. Beverrat gevaarlijk â€!â€!. moet dood.

Ijsvogel: op volkstuinpark Rust en Vreugd dit jaar een broedgeval van de ijsvogel. Velen hebben het broedpaar en de uitgevlogen jongen gezien, zoals ook op 17 augustus een uitgevlogen jong door Sjaifira.

Pestvogel: op 12 januari 2006, een groep van 24 pestvogels op het Purmerplein in Amsterdam Noord.

Ooievaar: op 13 januari 2006 een ongeringde ooievaar op de kerk van Schellingwoude.

Fons Bongers: op 4 december 2005, Snodenhoekpark: een wijfje **zwartkop**, bessen van kamperfoelie etend.

Op 28 december 2005 een doodgereden **bunzing** op de Loosdrechtdreef in Amsterdam Zuidoost.

Paul van Deursen: Ook dit jaar gedurende de laatste twee weken van oktober en de eerste week van november kozen een aantal **grote gele kwikstaarten** hun trekroute langs mijn woonarkje aan de Da Costakade in Oud-West. Dit jaar leken zij onrustiger dan andere jaren; dan bleven ze wel een week hangen. Nu waren ze duidelijk op doortocht.

De balken in het water, die het druifvuil een beetje moeten tegenhouden zijn favoriete landingsplaatsen. Ik denk dat ik ongeveer tien exemplaren gezien heb.

Martin Melchers heeft een overzicht gedaan van allerlei bij hem bekend geworden waarnemingen (ook door derden) van vossen, marterachtigen en enkele andere soorten in de regio Amsterdam.

PERSBERICHTEN AMSTERDAMSE BOS

De twee bruggen in het Zwarte Pad in het Amsterdamse Bos worden vervangen. Landschapsarchitectenbureau MTD uit Den Bosch heeft een nieuw type brug ontwikkeld, dat het oude, niet meer renoveerbare type "Bosbrug" moet gaan

vervangen. Een combinatie van hout en metaal maakt het dat dit element duurzamer zal zijn.

Nog tot eind februari is de tentoonstelling Bos vol geheimen te zien, een tentoonstelling voor 4-7 jarigen. Ook de tentoonstelling over Onze tuinvriend de egel is tot deze tijd te bewonderen. Net als de fragiele structuren van Albertje Duijst, beeldend kunstenaar.

Eind 2005 is begonnen met de sloop en herbouw van maar liefst negen gebouwen bij de verschillende publieksvoorzieningen in het bos. De sloop zit er eind januari op. Daarna zal tot zeker midden 2006 gebouwd worden. De kanoverhuur zal pas de tweede helft van 2006 gesloopt en herontwikkeld worden.

Meer weten: Jeroen Cornelissen, Amsterdamse Bos, 020-5456114 of 06-29081626 of www.amsterdamsebos.nl

i.